

СВОБОДА

LIBERTY

ЖУРНАЛЪ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУССКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“.

РѢКЪ IV.

Шамокінъ, Па. Четвергъ 12-го Марца 1896.

Число 11.

Календарь.

12	М.	Касіянъ преп.
13	П.	Евдокія преп.
14	С.	Теодота муч.
15	П.	С. ПОСТУ. Естронія Герасима, Шаля, Юліана
16	П.	Колонія муч.
17	В.	42 муч. въ Аморіи (Ноклонъ)
18	С.	

Змѣстѣ.

Вѣдъ Редакціи. — Вѣдъ Выдѣлу тов. „Союзъ“. — Справки „Союзъ“. — Вступна статья. — Фактъ на часѣ. — Вѣсти изъ Америки. — Вѣсти изъ Европ. — Повѣсти. — Посмертныя Вѣсти. — Справки рѣбщичи. — Де-шо цкавого. — Вѣщина. — Стихи: Майнеръ пероба. — Фейлетоны: Литвини изъ Америкѣ и Галицка православа армія зъ оружіемъ шляхотной дивуціи. — Кто виненъ. — Оголошеніа.

Вѣдъ Редакціи.

Подаемо понизше имена вѣднихъ агентовъ, котри мають право коллектовати грошѣ за „Свободу“ и заплеувати новыхъ предлѣтчиковъ. Просимо нашихъ читателѣвъ водносити до сихъ людей зъ повнямъ до вѣрїемъ, понеже они выступають зъ имени Редакціи.

Понеже годѣ всѣмъ водповѣднѣ листовно, мы завелъ переписку редакціи и Админістраціи и всякій водповѣдъ знайдуть нашъ предлѣтчикъ въ той рубрицѣ, котра все буде умѣщена на этой сторѣ.

Агентами „Свободы“ суть:

- Асафатъ Дзюбко, Shamokin, Pa.
- Костъ Кобань, Olyphant, Pa.
- Маторъ Гладикъ, Mayfield, Pa.
- Стефанъ Шманьскій, Mt. Carmel, Pa.
- Иванъ Прегонъ, Yonkers, N. Y.
- Иванъ Горбилъ, Derby, Conn.
- Александръ Коваль, Shenandoah, Pa.
- Дмитро Ванько, Ansonia, Conn.

Вѣдъ Выдѣлу тов. „Союзъ“.

Всѣмъ намъ звѣсне наше руске, рѣбщиче, спомогающе товариство „Союзъ“.

— Мы даемо 500 дол. посмертного и примасмо тыхъ членовъ, що належали до другихъ товариствъ безъ вступного. Треба только заслати грошѣ до касіера: George Chylak, Olyphant, Pa. и повѣдомити секретя: Rev. Nestor Dmytriv, Mt. Carmel, Pa., а вже еси чловѣче забезпеченый на випадокъ смерти. Уже твоя жѣнка и дѣти не плачуть и не нарѣкають на неблагое батька.

Понеже нашъ члены не мають въ статутахъ написано, що „Союзъ“ дае посмертного не 400, але 500 дол. а богато членовъ водзываетъ ся до насъ, щобъ статутъ такой имъ прислати, въ котромъ бы было написано, що „Союзъ“ дае посмертного 500 дол.

Выдѣлъ имъ постараетъ ся о новы статуты, заявляе сею дорогою своимъ членовъ, что „Союзъ“ водѣ 5 липня 1895 року порѣшивъ платити посмертно не 400, але 500 дол. Найбѣше за то статутъ, котрый выдѣлать членамъ, имѣть выготовити ся новы статуты. Пригадуемо такожъ нашимъ членамъ, що они мають право доставати „Свободу“ за одного долара на рѣкѣ.

Просимо всѣхъ членовъ, щобъ точно платили свои вкладки мѣсячній, щобъ мы могли точно предлѣдати мѣсячне справоздане касовое, тай щобъ на випадокъ смерти члена Выдѣлъ всеичасъ могъ бодай одну слезу отерти бѣдной вдовѣ и осироченымъ дѣтмъ.

Иванъ Глова

Исполнительный редакторъ.

Несторъ Дмитровъ

Секретарь.

СПРАВЫ „СОЮЗА“.

Справоздане касове за мѣсяць лютий 1896.

Бр. св. Димитрія въ Mt. Carmel, Pa.	\$19.00
Бр. св. АА. Петра и Павла въ Mt. Carmel, Pa.	9.00
Бр. св. О. Николая въ Centralia, Pa.	7.00
Бр. св. Кур. Методія въ Shamokin, Pa.	61.50
Бр. св. Володимира въ Pleasant Hill, Pa.	36.50
Бр. св. Иоана Крест. въ Olyphant, Pa.	34.00
Бр. св. Кур. и Методія въ Mayfield, Pa.	11.00
Бр. Пр. Дѣвы въ St. Clair, Pa.	8.50
Бр. св. Арх. Михаила въ Elmira, N. Y.	10.00
Члены зъ St. Louis, Mo.	11.00
Чл. Иванъ Лазоричакъ	2.50
„ Симоонъ Кондрать	3.00
„ Николай Сасъ	2.00
Складка на „Емигранційный Домъ“	66.85
Разомъ	\$282.85

Юрій Хлягъ

камеръ „Союза“.

Шамокінъ 12 марта

Ухвала конгресу Сполуч. Державъ въ справѣ кубаньской заняла умы цѣлон Америкы, а ще больше заинтересовала стару Европу.

Въ первой линіи закурлила Испанія, интересована безпосередно въ той справѣ. Уже довший часъ боре ся Испанія зъ повстанцими кубаньскими, вѣе свои силы напружила, цѣлый и такъ не великій маютокъ державный стратила, щобъ лишь не выпустили зъ рукъ такъ лакомого куска, якъ Куба Островъ Куба представляе справдѣ не малу вартость. Продукты кубаньскій за-

сыпують рынки не только европейскій, але навѣтъ конкурують свою добротой зъ продуктами американьскими. Тожъ годѣ выпустити зъ подѣ свои власти такой островъ такой державѣ, якъ Испанія, котра нынѣ стоить въ третомъ рядѣ европейскыхъ державъ и подѣ взглядомъ силы духовной и матеріальной. Множество войска подѣ комендою еверала Вейлера выслала була Испанія на Кубу, щобъ выбити до ноги тыхъ непослушныхъ, што не хотять подлягати Испаніи. Енераль Вейлеръ, своимъ звѣрскимъ поступованемъ споводувавъ то, що навѣтъ грубѣ паны, богатѣ капиталисты, политикеры Сполуч. Державъ, котрыхъ сердце не все безъ чутемъ людскимъ, але по большій частѣ долиромъ, що навѣтъ и тѣ обурились и ухвалили резолюціи, котри имѣли каля в цѣлой Америкѣ велику радость, у кубаньцѣвъ теплу надѣю на освобожденіе. Въ Испаніи почались демонстраціи на велику скалю. Не только студенты, той охочій элементъ и жадный всякихъ демонстрацій — але вѣдѣтъ цѣле населене подняло крикъ и зойкъ накидуючися на помешкане амбасадора Спол. Державъ, здираючи по-всюду американьскій фаны. Щобъ спорити достаточно гроша на войну зъ Кубою и на евертуальну войну зъ Спол. Державамъ, позамыкала университеты и вѣе публичной институты, котри потребують гроша зъ державного фонду. Чуючися однакъ слабо, выступити власными силами противъ такого велика, якъ Спол. Державы, шукае Испанія союзниковъ въ другихъ державахъ европейскыхъ и въ той цѣли порозсылала депешѣ, старую-

чись, щобъ вѣе державы европейскій запротестовали противъ ухвалы конгресу Спол. Державъ. Яке становиско займуть державы европейскій въ той квестіи, годѣ нынѣ шось певного сказати, але судячи посля голосовъ газетъ поодинокыхъ державъ, мсжна сподѣвати ся, що тѣ державы, котри мають свои колоніи, чи то въ самой Америкѣ — именно: острова въ посѣданю, воднесуть ся ворожо до ухвалы конгресу, яке воднеселье ворожо до доктрины, чи завѣщана М-пгое, котре президентъ Cleveland пригадавъ въ справѣ венецуйской. Французскій часописецъ стали явно по сторонѣ Испаніи, называючи выступлене сенату наивнымъ и смѣшнымъ. Англійска пресса, знана зѣ своего такту, заявилась невдоволено, хотъ помѣжь рядками можъ дочитатись недоволеня зъ ухвалы конгресу. Колибъ однакъ Спол. Державы були дальше позволяли мордувати Рейлерови Кубаньцѣвъ, якъ се стара, цивилизована Европа позволяе рѣзати Туркамъ Армянчиковъ, булибъ закричалъ аполостолъ свободы, що се варварство, що се нелюдскость зѣ стороны вольной Америкы, що она позволяе на такой морды приконци 19. вѣку. Булабъ Европа назвала Американьцѣвъ подлыми сынами великого Вашингтона.

Спол. Державы сповнили свой обовязокъ.

Конгресъ поскупивъ такъ, якъ була се воля народу. Вѣдъ подлишу Cleveland-а залежати буде дальша акція и ряду и цѣлого народу Спол. Державъ въ справѣ кубаньской. Не треба бути, анѣ Бюмаркомъ, анѣ Кахнѣвничкомъ — не треба бути анѣ Ва-

денімъ, анѣ Барвѣнскимъ — взагалѣ не треба бути великимъ политикомъ, анѣ дипломатомъ, щобъ не предвидѣти, якій-бы бувъ конецъ евертуальной войны Испаніи зъ Спол. Державами. Сто миліонѣвъ другихъ готовѣ въ одномъ дни офировати капиталисты американьскій! Але американецъ занадто практичный, щобъ хотѣвъ грошѣ тратити въ борбѣ зъ такою маленькою, бѣдною державою, якъ Испанія.

Фактъ на часѣ.

Чи Русины американьскій зрѣлѣ, щобъ вповнѣ поняти вагу такой институты для народу, якъ „Емигр. Домъ“, и до еѣ здвигнення разомъ, безъ дробленя и такъ дуже слабыхъ силъ, ити — се вна рѣчь; але що Русинамъ, такой институты доконче потребоно, чимъ скорше, въ доказъ того зводити Редакція зареєструвати въ стовицяхъ „Свободы“ слѣдуючий фактъ: Дня 26. лютого вечеромъ привѣдъ до мене литовскій мой товарищъ „по чину“ хлопця и сказавъ, що сей прибудда шукае батька. Позаякъ, здаеь они оба не могли порозумѣтись то я взявъ его на катихизмъ: „Якъ ся называеь?“ „Андрѣй Цапъ.“ „Зѣ водки ѣдешъ?“ „Та зѣ воды“ — була водповѣдъ. Ага, думаю собѣ, то нашъ морскій паломникъ заблудивъ. Говоритъ ся теперъ межъ Русинами о „Домѣ Емигр.“ треба экзаменовати дальше, може доведѣаюь ся цѣкавого. „Де ѣдешъ? — спытавъ я дальше“.

ЛИТВИНЫ ВЪ АМЕРИЦѢ.

Литвини и Русины въ Америкѣ. — Емиграція. — Колонія. — Роботы и торговля. — Школы и ремесленничество. — Пароки и духовенство. — Товариства. — Таборы казенный и поступовый. — Надужае въ нашихъ промѣлахъ родину до руины, бойки и водочене са по судакъ. — Интеллигенція; будучи въ Америкѣ.

Конецъ.

Не думай, ласкавый читателю, что слова наганы маемъ лишь для люду робучого; вынаде часати и нашу интеллигенцію за жите безъ цѣли и невизане вымагане приличности и моральности. Часто лучае ся, что интеллигентный нашъ братъ, котрый мавъ бы бути примѣромъ для непрѣвѣчного брата, ходитъ самъ напередъ по дорожѣ неморальной; то стосуе ся до интеллигенци свѣдковъ, якъ и духовнои. Гулятица, лїтвина, чужолоство, помѣста, завѣсть цѣхують на жалъ нашу интеллигенцію. Прада о поднесене самыхъ себе и братовъ зъ уровня упадку есть выжитковимъ явищемъ нынѣ. Въ минувшости Литва мала свѣтлыхъ мужѣвъ на поли политичномъ, якъ князѣвъ Мендога, Гедиміна, Ольгерда, Кеустутиса, Віголда, Зигмунта; такожъ ученыхъ якъ Михальонісѣ, Немцевичъ, Почобутъ, Довконтъ; мужѣвъ стану цѣлительскаго, Галичанинъ, ке. Пыотолова, т. д. Жалко, что и нынѣ такъ же, какъ и вѣдѣтъ цѣле населене подняло крикъ и зойкъ накидуючися на помешкане амбасадора Спол. Державъ, здираючи по-всюду американьскій фаны. Щобъ спорити достаточно гроша на войну зъ Кубою и на евертуальну войну зъ Спол. Державамъ, позамыкала университеты и вѣе публичной институты, котри потребують гроша зъ державного фонду. Чуючися однакъ слабо, выступити власными силами противъ такого велика, якъ Спол. Державы, шукае Испанія союзниковъ въ другихъ державахъ европейскыхъ и въ той цѣли порозсылала депешѣ, старую-

что даеь маемо больше юдашѣвъ, котри ступають дорогою Косоковскихъ, Масальскихъ, Кашевичѣвъ, Мурашкѣвъ, Жилінскихъ и т. п. Якъ въ Росіи маемо сиродайну зграю интеллигенци урядови московскому, або въ Прускахъ урядови нѣмецкому (и пр. ке. Юркватисѣ, проф. Курпатисѣ), такъ въ Сполученыхъ Державыхъ одинъ поклонюють ся Орлови Бѣлому, другий допчуть ногами нашу Погонь служащи своимъ и имхамъ, третій воддають ся адцаню шкору зѣ темной брати. Мала, и дуже мала горстка позѣстае людеи, працюющихъ для добра загалу, на користь бѣдного и темного работника, и змагающихъ до польшениа долѣ прижветеного, переселюваного и умирающего народу...

Що при такихъ обставинахъ будучиность Литовщины не прибирае красокъ поважныхъ и потѣшающихъ, згодать ся зѣ мною каждый, хто глядитъ здоровымъ окомъ на стосунки Литовщины теперѣшней. Боюеь, що мы, Литвини, даемо примѣръ внишнѣ народамъ, якъ не мають поступати, щобъ забезпечити собѣ занеслу будучиность, вѣкъ якъ мають робити, щобъ одержати свободу и отворити собѣ рай на той землі, матеръ всего, що жие. Помимо нашихъ похибокъ и недостатковъ однакъ не тратимо надѣи, що настануть лѣшій часы в для нашего народу, що народъ нашъ

глане по-за себе и навчитъ ся въ сусѣдныхъ народѣвъ, якъ треба жити, а въ концѣ что нашъ народъ выдѣсть еще вѣдунѣвъ, але не такихъ, котри вѣе свои силы посвячуютъ чужимъ, але такихъ, котри на дорожѣ постулу и просвѣты зможуть насъ попровадити до борбы зѣ всѣмъ, що кушляе, уемне, неморальне, згубне. Кобы ты часы чимъ скорше заглянули въ наши хаты и потѣшили сердца всѣхъ добре жичливыхъ!...

И такъ, братья Русины, на томъ кончу мою балаканку. Нехай она служитъ намъ и вамъ за доказъ, что обопольна приязнь пауге, и что тая приязнь не згасне, доки итнуть оба народы. Русины интересувались судьбою Литвинѣвъ, наколи промовивъ до нихъ нашъ Стелля, або коли и. Антоновичъ выдѣвъ Исторію В. К. Литовского; надѣюсь, что и теперъ они не перестануть вытягати руки приязной до насъ, видячи нашъ бѣды и похибки. Привѣдъ гонтъ рапы збогѣлыхъ сусѣдностей... Ивавъ.

Галицка православна армія зъ оружіемъ шляхотной дивуціи. Хотя якъ жалъ намъ мѣсяцъ въ нашей часописи, хотъ полемика въ загалѣ, а тымъ больше зѣ старо-краевыми газетами не входить въ програму нашей работы въ Америкѣ, однакъ на сей разъ годѣ намъ поминуть мовчки злобнои новинки, яка появилась въ 30. числѣ „Галичанина“ подѣ з. „В оинствующая уніа“. — Зѣ горы застерѣгаемъ, что се першій и послѣдній разъ водповѣдаемо „Галичаниновѣ“, хотъ-бы зѣ его стороны посылалось ще больше клеветъ, хотъ-бы тота православна-казенна-оппозиційно-деструктивно-поступова часописъ и всѣхъ Русинѣвъ въ Америкѣ хотѣла по-именно дивуцивати и намагала ся, якъ се въ Галичинѣ робитъ, всяку разумну роботу звести на манѣвцѣ. А именно, лише та разумна работа народна Русинѣвъ въ Америкѣ була причиною злобнои выступленя „Галичанина“. Нашъ читателѣ добре собѣ пригадують дописъ еп. православного Николая и коротку замѣтку „Свободы“ до той дописъ. Господинове штабѣвъ москальфильскон партіи страшно озлобилсь тымъ, якъ мы емѣмо боронити своихъ задачъ, выступаючи противъ всякому вредному напрямови

въ нашей работѣ. Але привѣдѣмъ ся упередъ новинцѣ „Галичанина“. Важнѣшій мѣсяцъ такъ гласаеь: „Многи изъ русскихъ уніатовъ, переселившись въ Америку, принимаютъ православіе, хотя-бы уже по тому поводу, что православная церковь за океаномъ хорошо организована и не выстаетъ на того рода соблазвующиіи происшествія, котрыи случались уже неоднократно среди пущеныхъ „самопасъ“ русско-уніатскихъ душастырей въ Америкѣ.“

Се одна ложь.

Дальше. „Нѣкоторые изъ уніатскихъ священниковъ за океаномъ, сгруповавшись вокругъ шамокінской издаваемой о. Дмитровымъ газ. „Свобода“, подлили борбѣ противъ православія и — къ сожалѣнію — путемъ не весьма похвальнымъ изъ этического взгляда, нападаа грубымъ образомъ на православную церковь, ругая ея представителей, вообще не перебирая въ оружїи“.

Се друга вже крайна ложь.

Ad. I.) Вы господинове водѣ „Галичанина“ не маючи въ загалѣ понятія про водносинъ нашъ въ Америкѣ — не можете твердити, для чего колькохъ ренегатовъ священниковъ, а за ними мале число людеи перейшло за океаномъ на православіе. Ту зовсѣмъ не импонуала имъ хорошо организо-

(Продовжене на другой сторѣ.)

ПОВИНКИ

По довой переверт... Повинки... А. Р. Вьетник...

Помещена новинка в ч. 9. "Свобода"...

"Ansonia Evening Sentinel" выходящий в Ansonia...

Рядко притрафляе ся кому, чтобы выхвасть з Ансонии до Нью-Гевеня...

На "Hungarian-a" спочивающего в солодомь снѣ...

Авантюра о урядѣ. Въ Lapes, Mich. зоставъ...

Въ Wichita Falls, Texas. въ вѣвторокъ повѣшено на публичномъ пляцу...

Иже понятие могутъ мати американцѣ о такихъ людяхъ...

Просвѣты, просвѣты! треба намъ.

Поляковъ евангелицкогѣ вѣроисповѣданя живини...

Скаженный лисъ напавъ 17-го м. м. въ Гутенштайнъ...

Ограбный выбухъ динамиту лупивъ ся въ болу...

Авантюра о урядѣ. Въ Lapes, Mich. зоставъ...

Въ Wichita Falls, Texas. въ вѣвторокъ повѣшено на публичномъ пляцу...

Фармеръ S. Wolf, въ хавъ возомъ зъ доньюкою Pittsburga, Pa. минувшю...

Въ Jersey City, N. J. J. Makin, числящій 22 лѣтъ, застрѣливъ минувшю пятницѣ...

Великй повени навѣстили минувшю суботы и недѣль...

Зарядъ колеѣ Lake Erie and Western наказавъ своимъ работникамъ...

"Образъ гонору" на науку и пересторогу сѣльскаго люду...

Фабриканты одержали писменный листы вѣдъ работниковъ кравецкихъ...

ПОСМЕРТНИ ВѢСТИ

Бл. п. о. Петро Богачевскій. Зъ щирымъ жалемъ, зѣ слезамъ вѣ очяхъ допелось...

градѣ Христовомъ, але въ житю громадкомъ и политичномъ Русинѣвъ водогравъ...

New York, N. Y. Въ фабрикахъ желѣзныхъ, бляхарскихъ и дротяныхъ...

Reading, Pa. Работа иде повною силою и нѣхто не може жалувати ся...

Pittsburg, Pa. На цѣлой околици иде работа дуже добре...

Trenton, N. Y. Работа иде повною силою. Роботниковъ подостаткомъ...

Philadelphia, Pa. у вхсходной Пенсильвеніи работа иде знаменито...

Shamokin, Pa. Работа поправила ся въ минушомъ тыждни...

Въ Лондонѣ умирае наибольше люду зъ голоду...

Великй богачъ въ Берлинѣ кзавъ ся зроби ти мебель до своей хаты...

50 лѣтъ тому, якъ вынайшли стальовй пера. Роботникъ Масовъ...

Въ стейтѣ Тенесі 70 лѣтна нигерка породила четверо дѣтей...

Недавно тому мавъ одвѣтъ папѣкъ розмову зъ найбогатшимъ жидомъ...

Перша газета выйшла 1702 р. Въ Америкѣ зновъ выйшла перша газета...

треба только, щобъ работники на своихъ мѣсяцяхъ терпеливо выждали.

Yonkers, N. Y. Работа по фабрикахъ иде повною силою. Роботниковъ есть ту...

Reading, Pa. Работа иде повною силою и нѣхто не може жалувати ся...

Pittsburg, Pa. На цѣлой околици иде работа дуже добре...

Trenton, N. Y. Работа иде повною силою. Роботниковъ подостаткомъ...

Philadelphia, Pa. у вхсходной Пенсильвеніи работа иде знаменито...

Shamokin, Pa. Работа поправила ся въ минушомъ тыждни...

Въ Лондонѣ умирае наибольше люду зъ голоду...

Великй богачъ въ Берлинѣ кзавъ ся зроби ти мебель до своей хаты...

50 лѣтъ тому, якъ вынайшли стальовй пера. Роботникъ Масовъ...

Въ стейтѣ Тенесі 70 лѣтна нигерка породила четверо дѣтей...

Недавно тому мавъ одвѣтъ папѣкъ розмову зъ найбогатшимъ жидомъ...

Перша газета выйшла 1702 р. Въ Америкѣ зновъ выйшла перша газета...

ВСЯЧИНА

Коли живна въ свѣтѣ?

Съченъ: Въ Австраліи и Хилі; лютий: въ Индіи и высшомъ Египтѣ; марецъ: въ нижномъ Египтѣ; цвѣтень: въ Кипрѣ, Персіи, Малой Азіи и на остр. Кубѣ...

Якъ довго треба ѣхати тачками наоколо землѣ?

Богаті того свѣта звычайно выбирають ся по слюбѣ въ подорожъ, одинъ до Итали, бо то красней край и теплий, другій до Альп...

Майнеръ вероба.

Рано искритъ острый морозъ Сѣгъ стежки заваливъ. А нашъ майнеръ пробудившись, Черезъ вѣкно поглянувъ...

Иванъ побѣгъ до Дувиды; Привѣствъ повну фляшку. Почествовавъ вѣхъ, що були, А проче въ пакташку.

За віскою закусили По кавалку хлѣба — Решту взяли изъ собою Въ майны до обѣда.

Выйшовъ Иванъ зъ теплои хаты, До майновъ пустивъ ся, Только за нимъ дымъ похѣсь ся,

Що зъ люльки клубивъ ся. Ему тое и байдуже, Що морозъ стыскае, Та и зъ очей рѣсны слезы Ему вытягае.

Вѣнъ собѣ только думае, Щобъ скорше у дѣру, Щобъ достати ся пѣдъ землю. Тамъ вже ся загрѣю.

Выйшовъ Иванъ у своій плейсъ, Дивить ся навкола, Чи не остался пѣзъ вчера Де кара порожна.

Тай знайшовъ Иванъ ту кару. Що полишивъ вчера, Якъ повертавъ вѣнъ до дому Вже позно зъ вечера.

Такъ почавъ вѣнъ тоту кару Вже самъ ладовати, Ажъ почувъ вѣнъ, якъ въ головѣ Почало щось грати.

Кинувъ Иванъ шуфлю зъ свѣвъ, щобъ водпочати; Ажъ почало еще горше Въ полавѣ му врати.

Та щожъ було вже робити. Пойшовъ вѣнъ до „боса“. Годѣ, каже, пане робити, Якъ кровь иде зъ носа.

Подививъ ся „босъ“ на него. Що було робити? Треба хлопа недужого До дому пустити.

Нойшовъ Иванъ нашъ до дому. Треба душу горѣвкою Конче покрѣпити.

Выпивъ оденъ, та и другій, Въ флящѣ все лишаеся, Ажъ ту гурма товаришѣвъ До него збѣскае.

Иванови не по-вдѣцѣ, Щожъ було робити? Такъ вѣнъ почавъ по келишку Для кожного лити.

Выпивъ кождый зъ охотю. Горѣвка смакуе. Якъ си ликнешъ то и душа Де-що и мочуе.

Поскладались товаришѣ. Принесли свѣжю. Най не знаеми товаришѣ Години горько!

Я вже давно, Иванъ каже Не пивъ ту паплюгу; Но коли вже есть охота — Принесеиъ ще другу.

Поскладались и на другу. Пѣслали Ивана. Та щобъ така була сама, Якъ и тамта файна.

(Конецъ будѣ).

Т. TALPASZ, ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШЪ Рускій Реставраторъ и готельничій 248 PEARL STR. S H A M O K I N, P A. Недалеко рускои плебаніи.

